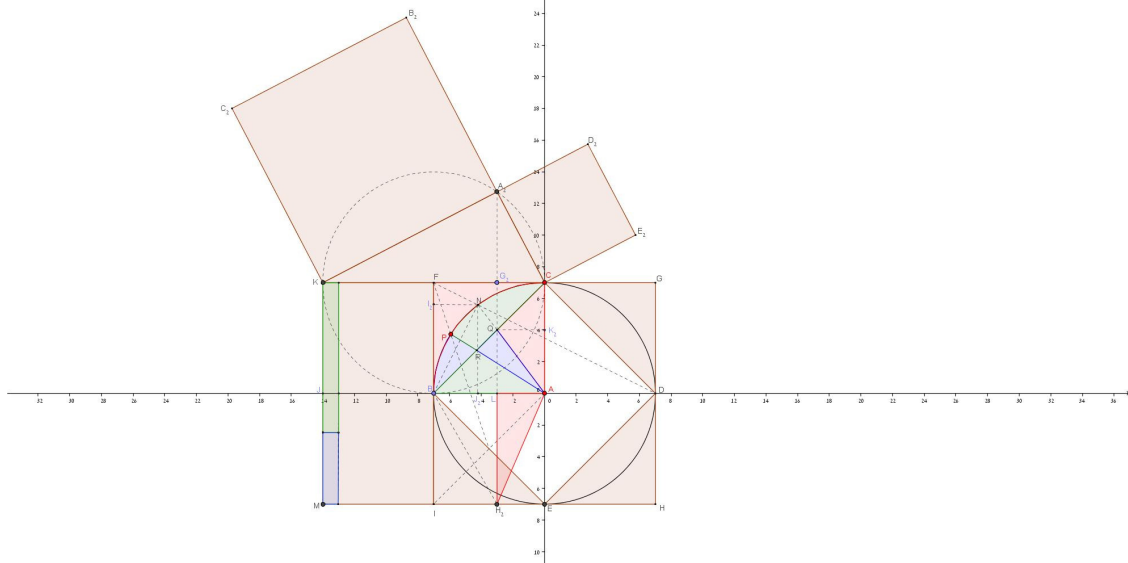

מאוד עמקו מחשבותיך כחוט = מעגל

מאד עמקו מחשבותיך... (תהילים צ"ב 6)

ובחדש החמישי בעשור לחדש... (ירמיה נב' 12) העמד האחד וחוט שתיים-עשרה אמה יסבנו... (ירמיה נב' 21)

עומק החישוב = (קהלת ז' 27) = אחת לאחת למצא חשבון... נמדד ביכולת ההבנה לחפוף מידות של קשת על "חוט" הישר. היכולת לחפוף מסתייעת כאשר נבחין כי שלא ככל נקודת חיתוך אחרת, N כנקודת חיתוך בין המעגל בבנייה זו לאלכסון DF, יוצרת על הרדיוס כעל קשת "חוט" הראדיאן חיתוכים של אמות מידה: $r = 7$ ("א") שוות ושלמות שהן על הקוטר $2r = 14$ ("א") שוות ושלמות. עיקרון זה היה מוכר ונדע כחפיפה = (מלכים א' ז' 37) = מדה אחת קצב אחד--לכלהנה... כאשר שלמה בנה מקדש.

כך, בבניין תרבוע זה: $11 = H_2Q$ ("א") וכן, $11 = KG_2$ ("א") בבניין התרבוע.
 כך, בבניין תרבוע זה: Q היא נקודת חיתוך וקדקד ריבוע שחשבונו: $44 = 4[H_2Q] = 2r\pi = 2r\pi$ "חוט".
 ואכן, $14 = 2r = KM$ ("א") בבניין התרבוע.

אז, $\pi = 22/7$ (תהילים קל"ה 5) = פי אגני ידעתי פי-גדול יהוה ואדנינו מכל-אלהים... ורק הוא האלהים מאוד עמקו מחשבותיו לחכות אלפי שנים לתת דעת ולהסתיר נודע.

והנה, 2300 שנה חלפו מאז הוכיח אוקלידס את משפט היסוד לגיאומטריה: $a^2/4r^2 = KG_2/KM$ ולפי-כך: $a^2 = \text{שטח הריבוע השווה בתרבוע לשטח המלבן} = KG_2H_2M = KA_2B_2C_2 = \pi r^2$.
 אזי, בחשבון התרבוע: שטח המלבן = $[KM] \times [KG_2] = 14 \times 11 = 154$ ("א") = עיגול נודע.

בחישוב הזה שטח המשולש: $ABQ = 14$ ("א") = "החלק" = {ההפרש בין רבע עיגול לראדיאן}.
 בחשבון הזה שטח המעויין: $BCDE = 7[ABQ] = 98$ ("א").
 בחשבון זה: "החלק" = $4[ABQ] = 56$ ("א") = {שטח ההפרש שנותר בין המעויין BCDE לבין עיגול}.

במציאות זו עיגול: $154 = \pi r^2 = 4[ABQ] + [BCDE]$ ("א") = עיגול נודע.

אפשר אם-כן, למדוד עומק של 2300 שנות מחשבה שלא עלתה להכרה של סיכום חשבון היסטורי והמחיר להזנחה זו כבד = (תהילים קמ"ג 6) = נפשי פאָרץ-עֵינָה... עד אבדן ממשי הנמדד בחוסר המסוגלות האנושית לבטוח ביהוה ואין דעת לחבר צדק עם אמונה ולזכות: פּאַמְנֶתְךָ עֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ... (תהילים קמ"ג 1)